

РЕШЕНИЕ

№ 5533

гр. София, 01.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 16.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3229** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. Г. Ч. срещу Решение от 12.03.2021г. на председателя на Специализиран наказателен съд, постановено по заявление за достъп до обществена информация вх. № 145/ 10.03.2021г.

Жалбоподателят твърди, че търсената от него информация попада в приложното поле на ЗДОИ, изложението в искането е ясно, подробно и конкретно. В НПК се съдържали хипотези на предоставяне на достъп до материалите по делата на лицата, които са страни в съдебните производства, но не и на трети лица. Липсвала специална нормативна разпоредба в НПК за предоставяне на информацията, съдържаща се в протоколите от съдебните заседания. Не било отчетено и наличието на надделяващ обществен интерес по конкретното наказателно дело. Моли отказът да бъде отменен, съответно – преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по заявлението.

Ответникът- председател на Специализиран наказателен съд не изпраща представител в проведеното публично съдебно заседание на 16.07.2021г. Депозиран по делото е писмен отговор изх. № 209/01.04.2021г. и на 28.06.2021г., в който се изразява становище за неоснователност на оспорването на акта.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Представено е заявление /л.13/ вх. № 145/10.03.2021г. от А. Г. Ч., което е адресирано до председателя на Специализиран наказателен съд с искане да бъде предоставена обществена информация, формулирана както следва: протоколите от проведени открити съдебни заседания по нохд № 1542/2014г.

Посочено е, информацията да бъде предоставена на електронен адрес: [\[електронна поща\]](#).

Във връзка с така депозираното заявление е постановено Решение от 12.03.2021г., с което председателят на Специализиран наказателен съд е отказал достъп до търсената информация. В мотивите на акта е прието, че производството по нохд № 1542/2014г. към момента е висящо и се разглежда от IX състав на СпНС под № 2884/2020г. Според чл.4 ал.1 от ЗДОИ приложението на този закон е изключено, когато съществува специален ред за търсене на информация, а това е редът регламентиран в НПК. На основание чл.37 ал.1, т.1 във вр.чл.4 ал.1, пр.2 от ЗДОИ на А. Г. Ч. е отказан достъп до информацията, съдържаща се в протоколите от открити съдебни заседания по нохд № 1542/2014г.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният отказ е постановен по подадено от А. Г. Ч. заявление по реда на ЗДОИ /чл. 40, ал. 1 във връзка с чл. 4 от с.з./.

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Специализиран наказателен съд е задължен субект по чл.3 ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която се създава или се съхранява от него.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Основният спорен въпрос по делото е представляват ли съдебните актове обществена информация. Реда за предоставяне на информация относно дейността на съдебните органи е уреден в ЗСВ, който като специален е приложим към исканата от жалбоподателя информация. В чл.5 от ЗСВ е въведено правилото, че гражданите и юридическите лица имат право на информация за работата на съдебната власт, като този принцип е доразработен в Правилника за администрацията в съдилищата /обн. ДВ.бр.68/2017г./. Дейността на съдилищата е част от обществения живот и е от съществено значение за неговото функциониране, поради което законодателят е създал специални правила за нейното регулиране. Основен принцип, въз основа на който се урежда тази сфера на обществените отношения е публичността - чл. 121, ал. 3 от Конституцията на РБ, чл. 5 от Закона за съдебната власт (ЗСВ), чл. 12 от АПК, чл. 11 от ГПК, чл. 20 от НПК. Проявление на този принцип са правилата, които например

регламентират публичност на съдебните актове - чл. 64 от ЗСВ, разпореждащ актовете на съдилищата да се публикуват незабавно след постановяването им на интернет страницата на съответния съд при спазване изискванията на ЗЗЛД и ЗЗКИ, както и публичност на присъдата - чл. 132, ал. 2 от ЗСВ.

Съгласно чл. 77, ал.2 от Правилник за администрацията в съдилищата, страните по делата и техните представители и адвокатите осъществяват правото си на достъп до информацията в производствата по реда на процесуалните закони. С ал.4 се дава възможност на лицата, които не са страни по делото да упражняват правата по ал. 2 при наличие на законен интерес, заявен с мотивирана писмена молба. От това следва, че съдебни книжа в т.ч. и протоколи от проведени открити съдебни заседания по наказателни дела се получават само по ред, посочен в Правилника, издаден на основание чл. 342, ал. 1 от Закона за съдебната власт.

Съгласно чл. 4, ал. 1 и ал. 3 от ЗДОИ всеки гражданин и юридическо лице имат право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В случая, по отношение на описаната в заявлението информация е налице хипотезата на чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, поради което искането не е по този закон, а сезираният съдебен орган не дължи произнасяне в позитивен за жалбоподателя смисъл.

В чл. 5 от Закона за съдебната власт е въведено правилото, че граждани и юридически лица имат право на информация за работата на съдебната власт, като с втората алинея е очертана рамката на задълженията на органите на съдебната власт: длъжни са да осигуряват откритост, достъпност и прозрачност на действията си по реда на този закон /ЗСВ/ и на процесуалните закони. По този начин принципът на откритост, достъпност и прозрачност е гарантиран. Правораздавателната дейност е специфична, регулира се от други закони, като достъпът до информация по конкретно дело се регламентира по силата на законова делегация с подзаконов нормативен акт- Правилник за администрацията в съдилищата. От изложеното следва, че исканата информация – протоколи от проведени открити съдебни заседания по конкретно наказателно дело № 1542/2014г. по описа на СпНС, засяга пряко правораздавателната дейност на съда, и достъпът до нея не се осъществява по реда на ЗДОИ, а по реда на ЗСВ, НПК и Правилника за администрацията в съдилищата.

За пълнота на изложението, съдът посочва, че след подаване на заявлението и постановяване на обжалваното решение е настъпила законодателна промяна в чл.311 ал.2 от НПК (Изм. ДВ, бр. 110 от 2020 г., в сила от 30.06.2021 г.), съгласно която разпоредба „протоколът за съдебното заседание се изготвя в единната информационна система на съдилищата, като се подписва с квалифициран електронен подпис от председателя и от съдебния секретар.“

По изложените съображения, съдът заключава, че подадената жалба е неоснователна и недоказана и следва да бъде отхвърлена, а Решение от 12.03.2021г. на председателя на СпНС потвърдено, поради липсата на отменителни основания по чл.146 от АПК.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Г. Ч. срещу Решение от 12.03.2021г. на председателя на Специализиран наказателен съд, постановено по заявление за достъп до обществена информация вх. № 145/ 10.03.2021г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40 ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: